

Forslag til lov om ændringer i forsorgslovens § 257 vedrørende talelidende.

Fremsat den 10. marts 1954 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om offentlig forsorg, jfr. bekendtgørelse nr. 475 af 31. august 1946 foretages følgende ændringer:

§ 257 affattes således:

„Socialministeren bemyndiges til at fastsætte regler for, i hvilket omfang offentlige myndigheder, læger, lærere eller andre, der i deres virksomhed kommer i forbindelse med talelidende, skal indberette tilfælde af talelidelse til et statsinstitut for talelidende. Reglerne om indberetning fra læger og lærere fastsættes efter forhandling henholdsvis med indenrigsministeren og undervisningsministeren.

Staten afholder udgifterne ved behandling

af talelidende, der foregår udenfor et statsinstitut for talelidende, når sådan behandling sker efter henvisning fra vedkommende institut.

Socialministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af den i stk. 2 nævnte behandling, for så vidt angår børn i skolealderen efter forhandling med undervisningsministeren.

De i stk. 1—3 fastsatte regler finder tilsvarende anvendelse på sværere tilfælde af ordblindhed og læsesvaghed.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. oktober 1954.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den 12. maj 1949 nedsatte socialministeren en kommission med den opgave nærmere at overveje eventuelle ændringer i forsorgen for talelidende i henhold til forsorgsloven.

I februar måned 1954 har kommissionen til socialministeren afgivet betænkning vedrørende omorganisation af forsorgen for talelidende samt ordblinde og andre læsesvage. Kommissionen har endvidere udarbejdet nærværende lovforslag med bemærkninger, som socialministeriet har kunnet tiltræde.

I henhold til forsorgslovens § 69, jfr. § 66, afholder staten direkte og endeligt udgifterne ved behandling for talelidende på statens institut for talelidende i Hellerup eller på instituttets afdeling i Århus. *Selve undervisningen* er i alle tilfælde gratis uanset trang. For opholdet (kost og logi) på instituttet betales der en nærmere fastsat takst. Kan pågældende — eventuelt forsørgeren — ikke udrede hele betalingen, fastsætter vedkommende

sociale udvalg, hvor stort et bidrag der skal betales, jfr. § 69, stk. 3. Foregår behandlingen *udenfor* statens institut for talelidende ved privat praktiserende talelærer efter henvisning fra instituttet, afholdes udgifterne til selve undervisningen af vedkommende kommune i henhold til forsorgslovens § 257, stk. 2, og kun i trangtilfælde.

Reglerne om hjælp efter forsorgsloven til talelidende finder anvendelse, når talelidelsen er af en så alvorlig art, at den pågældende er eller må befrygtes at blive væsentlig indskrænket i sin erhvervs-evne, og *kun*, for så vidt den talelidende ikke kan få behandling med støtte af invalideforsikringsfondens midler i henhold til folkeforsikringslovens § 60, jfr. forsorgslovens § 257, stk. 3, eller gennem skolevæsenets undervisning, jfr. herved undervisningsministeriets cirkulære af 26. juni 1943 angående gennemførelsen af de i folkeskoleloven af 18. maj 1937, § 2, stk. 5, givne bestemmelser om ind-